

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720201836
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Radoslav Svitana, PhD
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3720201836.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Radoslava Svitana, PhD., a sudkýň JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Viery Škultétyovej v spore žalobcu (navrhovateľa neodkladného opatrenia) Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., X. V. . XXXX/XX, proti žalovaným 1/ M. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A., T. XXXX/XX, 2/ F. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A., B. XXXX/XXX, 3/ X. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. - W., A. XXXX/XX, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 7C/21/2020-72 zo dňa 10. júla 2020 takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný 2/ **m á** proti žalobcovi (navrhovateľovi neodkladného opatrenia) **n á r o**
k **na** náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Žalovaným 1/ a 3/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1.1 Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a žalovaným nepriznal náhradu trov konania. Rozhodnutie zdôvodnil tým, že žalobca (navrhovateľ neodkladného opatrenia) sa domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovaným, aby sa zdržali nakladania s hotovosťou v sume 28.097,- eur a túto zložili na účet súdom určeného notára až do vyriešenia sporu súdnym rozhodnutím budúceho súdneho konania. V prípade, že žalovaní nedisponujú výškou vymáhanej sumy, sú povinní zdržať sa akéhokolvek predaja hnutelného a nehnuteľného majetku (ktorý označil navrhovateľ v návrhu). Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľ odôvodnil tým, že na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 6Ps/9/2019-48 sa stal opatrovníkom S. C., nar. XX.XX.XXXX, ktorej spôsobilosť na právne úkony bola obmedzená. Otec S. C., H. C. uzatvoril so svojimi súrodencami dohodu, v zmysle ktorej mali jeho súrodenci po jeho smrti **z** nasporených finančných prostriedkov zabezpečiť dôstojný život pre jeho dcéru S. C.. Po smrti H. C. jeho manželka P. vydala osobne do rúk krstného otca opatrovanej P. C. finančnú hotovosť v sume 227.000,- Sk a dve vkladné knižky na sumu 673 861,- Sk, čo sa písomne potvrdilo listinou, ktorú podpísali súrodenci K. C., V. V., P. C. a Q. V.. Do 6.12.2012 P. C. postupoval na základe spoločného prehlásenia vtedy žijúcich súrodencov, podrobne viedol agendu výdavkov a hospodárenia so zverenými finančnými prostriedkami. Po uvedenom dátume však P. C. prestal predkladať doklady potvrdzujúce výdavky a odmietal zverejňovať hospodárenie s hotovosťou patriacou opatrovanej S. C.. Preto matka navrhovateľa v dedičskom konaní po P. C. prihlásila pohľadávku opatrovanej S. C.. Dedičia však namietli predmetnú pohľadávku s tým, že nepatrí do dedičského konania. Podľa informácie od V. B. (dcéry K. C. - brata H. C.) existovala ďalšia vkladná knižka v držbe P. C., kde boli peniaze po P. C., matke S. C., ktoré pochádzajú z predaja domu, a to v sume 10.000,- eur. Vzhľadom **k** tomu, že žalovaní ani po opakovaných písomných výzvach zo strany žalobcu a jeho matky na tieto nereagovali a peňažné prostriedky patriace opatrovanej S. C. žalobcovi nevyplatili, podal žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia.

1.2 Z obsahu navrhovateľom predloženej súrodeneckej dohody mal súd prvej inštancie za osvedčené, že otec S. C., H. C. uzatvoril so súrodencami dohodu, v zmysle ktorej odovzdala P. C., vdova po zosnulom H. C. 2 ks vkladných knižiek, na ktorých sa nachádzali úložky v celkovej výške 673.861,- Sk, ako aj peniaze v hotovosti vo výške 227.000,- Sk. Uvedené peňažné prostriedky uložili súrodenci Q. V. (matka žalobcu) a P. C. na novozriadený účet a tieto peniaze mali spravovať v záujme dcéry zosnulého H. C., opatrovanej S., pričom raz ročne predložia ostatným súrodencom bilanciu tejto správy. Zosnulý P. C. predkladal ostatným súrodencom na ročnej báze vyúčtovanie výdavkov na životné potreby S. C., pričom posledné vyúčtovanie predložil dňa 6.12.2012 a z tohto vyúčtovania vyplýval zostatok finančných prostriedkov v sume 18.097,- eur. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 6Ps/9/2019-48 zo dňa 15.1.2020, právoplatným a vykonateľným dňa 29.1.2020, bola S. C. obmedzená spôsobilosť na právne úkony a za opatrovníka jej bol ustanovený žalobca.

1.3 Právne súd prvej inštancie zdôvodnil rozhodnutie ustanoveniami § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 1, ods. 2 písm. c), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 343 ods. 1, § 344 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Uviedol, že účel sledovaný neodkladným opatrením v znení uvedenom navrhovateľom by bolo možné vhodnejšie dosiahnuť nariadením zabezpečovacieho opatrenia v zmysle § 343 CSP, vzhľadom k tomu, že navrhovateľ má obavu o budúce uspokojenie peňažnej pohľadávky, teda že prípadná exekúcia bude ohrozená. Nakoľko v predmetnej veci sa jedná o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v štádiu pred začatím konania vo veci samej, súd nedisponuje spoľahlivou odpoveďou na skutočnú existenciu, výšku a právny dôvod navrhovateľom tvrdenej pohľadávky, a preto vydanie neodkladného opatrenia, ktorým by súd zasiahol do majetkových práv žalovaných takou intenzitou, ako to navrhol žalobca v návrhu na neodkladné opatrenie, by predstavovalo neproporcionálny a nezákonný postup súdu. Navrhovateľ musí sám v záujme vlastného procesného úspechu osvedčiť, že podmienky na dosiahnutie sledovaného účelu zabezpečovacím opatrením nie sú splnené. Keďže sa navrhovateľ domáhal nariadenia neodkladného opatrenia, hoci zo skutkových okolností daného prípadu vyplýva, že smeruje k zabráneniu zmarenia exekúcie peňažnej pohľadávky, s ktorou skutočnosťou zákon spája povinnosť podať návrh na zabezpečovacie opatrenie, súd ako procesný následok vadného podania rozhodol tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Súd ešte doplnil, že nemal osvedčené, že existuje reálna hrozba ohrozenia výkonu exekúcie, resp. že je nevyhnutné neodkladne upraviť pomery medzi žalobcom a žalovanými. Pokiaľ ešte vo veci neprebehlo meritorne konanie, v ktorom by bola zodpovedaná otázka, či žalovaní skutočne disponujú predmetnou peňažnou čiastkou, ktorej zaistenia sa žalobca neodkladným opatrením domáha, súd musel pri hodnotení dôvodnosti neodkladného opatrenia vychádzať iba z tvrdení a dôkazov produkovaných žalobcom. Na základe týchto však nemal bez pochyby preukázanú akúkoľvek hrozbu vo vzťahu k budúcemu výkonu exekúcie (odovzdaniu peňažnej pohľadávky) zo strany žalovaných. Žalovaní s navrhovateľom písomne komunikovali, pričom z predložených listín mal súd za to, že konanie žalovaných nesmerovalo k zatajovaniu, či zbavovaniu sa peňažných prostriedkov, ktoré majú patriť S. C.. Skutočnosť, že žalovaní predávajú zdedený majetok nepredstavuje podľa názoru súdu dostatočnú hrozbu pre úspešnosť budúcej exekúcie na peňažnú pohľadávku. Samotná existencia tejto pohľadávky, a teda aj možnosť jej ohrozenia, bude určená až v prípadnom konaní o sporné dedičské právo, ktoré sa žalobca chystá iniciovať. Napokon súd prvej inštancie poukázal na to, že z dokumentov, ktoré žalobca pripojil k návrhu, vyplýva iba existencia pohľadávky v sume 18.097,- eur titulom doloženého vyúčtovania. Žalobca sa však domáhal vydania neodkladného opatrenia čo do sumy 28.097,- eur, pričom zvyšných 10.000,- eur malo vzniknúť titulom vkladnej knižky, ktorá sa nachádzala v držbe otca žalovaných ku dňu jeho smrti. K tomu žalobca predložil iba e-mailovú komunikáciu, ktorá však neosvedčuje existenciu predmetnej pohľadávky.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca (navrhovateľ neodkladného opatrenia) a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie, prípadne aby zrušil napadnuté uznesenie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uviedol, že preukázal, že žalovaní predávajú zdedený majetok, úmyselne nepreberajú listové zásielky od žalobcu, úmyselne zavádzajú žalobcu v písomnej komunikácii nepravdivými tvrdeniami. Žalovaní 1/ a 2/ písomne v liste zo dňa 16.8.2019 matke žalobcu Q. V. oznámili, že súčasťou dedičského konania bola aj finančná hotovosť, o ktorej im časť príbuzenstva tvrdila, že sú to finančné prostriedky určené pre S. C., na základe čoho oni odovzdali celú ich časť tejto hotovosti konkrétnym príbuzným, mená však v liste neuviedli. Na výzvu, aby uviedli konkrétnu sumu a konkrétne mená osôb, ktorým údajne hotovosť vydali, žalovaní 1/ a 2/

nereagovali. Tento pretrvávajúci postoj žalovaných podľa žalobcu jasne dokladuje ohrozenie prípadného výkonu exekúcie. Žalobca poukázal na protirečenie v odôvodnení napadnutého uznesenia, keď na jednej strane súd sám uviedol neakceptovateľnosť obmedzenia vlastníckeho práva (majetku), na druhej strane však odporúčal zabezpečovacie opatrenie, ktoré je formou záložného práva a je obmedzením. Ako nepotvrdenú domnienku označil žalobca tvrdenie, že predmetná vkladná knižka s vkladom 10.000,- eur sa nachádzala v držbe otca žalovaných ku dňu jeho smrti. Konštatoval, že nemá vedomosť, či vkladná knižka bola v držbe otca žalovaných ku dňu jeho smrti, alebo či otec žalovaných peniaze z vkladnej knižky vybral. K existencii predmetnej pohľadávky podloženej e-mailom od V. B. žalobca uviedol, že po dátume predmetného e-mailu ho telefonicky kontaktoval manžel V. B. Q. B. a uviedol mu, že bol v kontakte so žalovanými 1/ a 2/ a informoval ich o skutočnosti, že ich otec počas života disponoval financiami patriacimi S. C., ktoré pochádzali z predaja rodinného domu P. C. - matky S. C.. Q. B. ďalej uviedol, že žalovaní 1/ a 2/ súhlasili s tým, že peniaze z predaja rodinného domu P. C. vydajú. Q. B. navrhol žalobcovi, aby sa peniaze vložili na vkladnú knižku, kde disponentami bude žalobca, vnuk Q. B. a synovec jeho ženy V. B.. S takýmto návrhom žalobca nesúhlasil. Žalobca ďalej v odvolaní uviedol, že nemá vedomosť o tom, či žalovaní 1/ a 2/ peniaze, o ktorých Q. B. hovoril, aj v skutočnosti vyplatili, komu a v akej sume.

3. Odvolací súd v súlade s ustanovením § 329 ods. 1 druhá veta CSP doručil žalovaným 1/, 2/, 3/ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, odvolanie žalobcu a napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie. Žalovaní 1/ a 3/ sa k týmto listinám nevyjadrili.

4. Žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že s otcom sa približne od roku 1984 nestýkal, za jeho života nemal žiadny prehľad o tom, akými prostriedkami disponuje. To, že otec by mal mať v držbe nejakú hotovosť určenú pre potreby S. C., sa dozvedel až po jeho smrti od časti jeho príbuzenstva. Na základe tejto informácie sa všetci traja zákonní dedičia dohodli, že po ukončení dedičského konania sumu, ktorá sa nájde na účte po zosnulom otcovi, odovzdajú tejto časti príbuzenstva, keďže privítali ochotu tejto časti príbuzenstva pokračovať v starostlivosti o S. C., a každý z nich odovzdal jednu tretinu z 8.000,- eur, ktoré boli predmetom dedičského konania po zosnulom otcovi. Táto časť príbuzenstva im potvrdila, že k prevzatíu hotovosti a k zriadeniu spoludispozičného práva v banke bol prizvaný aj žalobca, čo on údajne odmietol. Z toho vyplýva, že žalobca vedel, komu hotovosť odovzdali. Žalovaný odmieta, že by si ponechal akékoľvek peniaze z dedičstva po otcovi, o ktorých by mal vedomosť, že mu nepatria, alebo že patria niekomu inému. V dedičskom konaní im bola predložená písomná požiadavka Q. V., matky žalobcu, o zaradenie sumy 18.097,- eur do dedičského konania ako pohľadávky voči zosnulému. K listu neboli priložené žiadne dôkazy o existencii takejto pohľadávky, preto nesúhlasili s požiadavkou pani V.. Pokiaľ mala byť táto suma navýšená o ďalších 1.000,- eur, žalovaný 2/ uviedol, že žiadna vkladná knižka alebo účet vedený na meno zosnulého otca sa nikdy nenašli a neboli predmetom dedičského konania. V predmetnej veci ich po dedičskom konaní písomne kontaktovala Q. V., na tento list jej odpovedali s uvedením vyčerpávajúcich informácií. Žalobca ich kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikácie, na ktorú takisto reagovali v rámci svojich možností a znalostí predmetnej veci. Preto odmieta, že by mal snahu sabotovať vyriešenie tejto veci. K vyjadreniu žalovaný 2/ pripojil dve potvrdenia o prevzatí finančnej hotovosti, podľa ktorých žalovaní 1/ a 2/ dňa 20.7.2019 odovzdali Q. B., J.. V. B. a J.. V. C. hotovosť, každý po 2.664,- eur po zosnulom P. C., ktorý mal predmetnú hotovosť v správe za účelom prispievania na sociálnu starostlivosť S. C..

5. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného 2/ uviedol, že žalovaný 2/ úmyselne súd zavádza nepravdivými informáciami, pretože podľa výpovede žalovaných pred vyšetrovateľom OR PZ v Považskej Bystrici vyplatili uvedenej časti príbuzenstva sumu 7 894,- eur, teda nemohol každý z nich vyplatiť 1/3 z uvedených 8.000,- eur. Žalovaní boli dvakrát písomne vyzvaní, aby uviedli konkrétne meno alebo mená príbuzenstva, ktoré ich žiadalo o vydanie hotovosti, výšku sumy vy danej hotovosti a osobu alebo osoby, ktorej ju vydali, ale žalovaní na dané otázky ani raz neodpovedali. Nereagovali ani na viaceré žiadosti o vrátenie financií patriacich S. C. a v dedičskom konaní prihlásenú pohľadávku namietali s tým, že nepatrí do dedičského konania. Až dňa 2.3.2020 žalovaní 1/ a 2/ odpovedali žalobcovi mailom, že obdržali písomnosti týkajúce sa diskutovanej veci a poradia sa s právnikom o ďalšom postupe. Odvtedy žalobcu žiadnym spôsobom nekontaktovali, teda dokázateľne nejavili žiaden záujem spornú vec riešiť a svojim postojom vec úmyselne sabotovali. Žalobca napokon uviedol, že má dostatok dôkazov na to, aby preukázal opodstatnenosť požadovaného nároku S. C., čo mieni dokázať v občianskom súdnom konaní so žalovanými. Z doterajšieho postoja žalovaných má však žalobca opodstatnenú obavu, že žalovaní sa môžu úmyselne a vedome do času vytyčenia budúceho súdneho pojednávania

zbaviť svojho hnutel'ného a nehnuteľného majetku, čím by bola ohrozená prípadná exekúcia, a tak nemuseli vrátiť majetok S. C.. Aby k takejto reálnej hrozbe nedošlo, žalobca trvá na návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

6. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, ods. 2 CSP. Odvolací súd sa stotožňuje aj s dôvodmi napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie ich správnosti uvádza:

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 324 ods. 3 CSP neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

11. Podľa § 326 ods. 2 CSP k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

12. Súd nariadi neodkladné opatrenie len vtedy, ak sú splnené zákonné predpoklady ustanovené v § 325 ods. 1 CSP, pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať náležitosti uvedené v § 326 ods. 1 CSP. V konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa síce nevykonáva dokazovanie v takom rozsahu ako v konaní vo veci samej, avšak je potrebné, aby navrhovateľ neodkladného opatrenia osvedčil aspoň základné skutočnosti, a to že existuje právny vzťah medzi ním a protistranou, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a musí tiež osvedčiť dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana.

13. V preskúmvanej veci navrhovateľ neodkladného opatrenia neosvedčil ani jeden z vyššie uvedených predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia. Najmä neosvedčil dôvodnosť nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, teda existenciu pohľadávky voči žalovaným vo výške 28.097,- eur. Z písomnej dohody dedičov, predloženej navrhovateľom, je zrejmé, že peniaze z vkladných knižiek mali byť vybraté a (po odpočítaní nákladov na pohreb H. C., otca S. C.) vložené na novozriadený účet na meno Q. V. a P. C., ktorí mali tieto peniaze spravovať v záujme S. C.. Nie je teda zrejmé, či peniazmi disponoval len sám P. C. alebo aj Q. V., matka navrhovateľa. Za takejto skutkovej situácie nemožno mať za osvedčené, že existuje pohľadávka navrhovateľa (ako opatrovníka S. C.) práve voči žalovaným 1/, 2/ a 3/. Podobne pokiaľ ide o údajnú vkladnú knižku so sumou 1.000,- eur, o tejto sa navrhovateľ mal dozvedieť len z e-mailu od V. B. a vôbec nie je zrejmé, či takáto vkladná knižka existuje/existovala a z akých dôvodov by mala byť suma 1.000,- eur pohľadávkou voči žalovaným 1/ a 2/.

14. Pokiaľ navrhovateľ tvrdil, že má dostatok dôkazov na to, aby preukázal opodstatnenosť požadovaného nároku S. C., čo mieni dokázať v občianskom súdnom konaní so žalovanými, odvolací súd uvádza, že aj v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné predložiť dôkazy resp. listiny osvedčujúce vyššie uvedené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Pokiaľ tak navrhovateľ neurobí, nemožno jeho návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť.

15. Zhode so súdom prvej inštancie odvolací súd tiež uvádza, že navrhovateľ neosvedčil ani obavu, že exekúcia bude ohrozená. Skutočnosť, že žalovaní v dedičskom konaní pohľadávku popreli a že prípadne odmietajú o tejto pohľadávke s navrhovateľom komunikovať (aj keby to bola pravda, hoci to žalovaný 2/ poprel), sama o sebe osvedčuje len spornosť tejto pohľadávky, ale nie to, že by bola v prípade úspechu žalobcu vo veci samej ohrozená jej vymožiteľnosť. Navrhovateľ ani v konaní pred súdom prvej inštancie

ani v odvolacom konaní neosvedčil, že by sa žalovaní zbavovali majetku v takom rozsahu, že by to mohlo ohroziť exekúciu predmetnej pohľadávky, prípadne že robia iné úkony na zamedzenie vykonateľnosti predmetnej pohľadávky.

16. Napokon je potrebné dať za pravdu súdu prvej inštancie aj v tom, že keďže ide o peňažnú pohľadávku, prichádzalo do úvahy skôr zabezpečovacie opatrenie, než neodkladné opatrenie. Vzhľadom na jednoznačné znenie ustanovenia § 324 ods. 3 CSP bolo na navrhovateľovi, aby osvedčil, že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením, čo navrhovateľ v tomto konaní neurobil.

17. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie bolo vecne správne, preto ho potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keďže išlo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí a nie je zrejmé, či bude nasledovať konanie vo veci samej. V odvolacom konaní mali plný úspech žalovaní, pričom žalovaný 2/ bol v odvolacom konaní aktívny, keď doručil odvolaciemu súdu vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Preto mu odvolací súd priznal proti neúspešnému odvolateľovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia (§ 262 ods. 2 CSP). Žalovaní 1/ a 3/ boli v odvolacom konaní nečinní, žiadne trovy im nevznikli, preto im odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).